

מסורת הש"ס

(א) ערלה פ"ג מ"ח.
(ב) [מפילה כ.], (ג) פסחים
כב: קדושין ט: [פ"ט].
(ד) פ"י רש"י גמחים כה. ד"ה
כסורי חסד, (ה) זה מפידיש
הערך. רש"י ו' נפ"א:
נגדים, (ו) [ג"ל מתוך
הדפוס], (ז) [ג"ל ונפלה
לגעת], (ח) פ"י מושה, (י) פ"י
נוסר וימים קטנים משום
רמזיה. רש"ל בשם רש"י,

תורה אור השלם

1. וְכִי תֵבֵא אֶל הָאָרֶץ
וְתִשְׁעֶתָם כָּל עֵץ מֵאֵבֶל
וְהָעֲרֻלֹת עֲרֻלְתוֹ אֶת
פְּרִי שִׁלְשׁ שָׁנִים יִהְיֶה
לָכֶם עֲרֻלִּים לֹא יֵאָבֵל:
וַיִּקְרָא יְיָ כֵּן
וְלִבְהִמְתּוֹן וְלִחְיָה
אֲשֶׁר בְּאָרְצָהּ תִּהְיֶה כָּל
הַבּוֹאֶתָהּ לְאָבֵל:
וַיִּקְרָא כֵּן ז

הנהגות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה י"ט שנה
וטר' קמהדר סמנים
הס"ד: (ג) ר"ה חול וטר'
ולין מגיע השבוע:

גליון הש"ס

[illegible]

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

כפרא דודי: קינח בו את היורה כלומר כשיר צנע שנשמירו בירה צנעו. וספרא לשון קינח וזכנו בלימא דפרסא למכפריה כהכל שמעין (חולין דף ת. ט.) **נוסא לוי דמי עליו:** דקינשו כשינר. אבל מתן עמיס כר ללא שניה אלא קני ירו על המחמונה: **יש שבה כר.** כלומר חזומא מילתא היא אלו לאו מילתא: **וסרנהו:** שראן כמים דרכן: **וצנע כפן:** אמר שלו חנעניא לן יש שבה סמנין על האמר דחומא מילתא היא ואמר ליה כד יב סמנא דסקלמניה כר' כדנעניא למימר קמן:

הצִיָּאָה נִתַּן לוֹ אֶת הַמִּצְוָה
עַל הַשִּׁבְחָה נִתַּן לוֹ אֶת
מֵאִיר יָאָם נִתַּן עֲצִים
כַּסָּא נֶאֱדָר וְעֵשֶׂה מִהֵן
וְעֵשֶׂה סִפְסָל כְּבוֹד אִם
נִתַּן לוֹ מִפְּנֵי הַצִּיָּאָה
הַשִּׁבְחָה נִתַּן לוֹ דְּמִי
יֵשׁ שֶׁבַח סִמְנִין עַל
סִמְנִין עַל הַצִּמְרָה הֵיכַל
וְדִקְיָהּ וְתִרְגָּוָהּ וְצִבְעָה
דְּקִינָהּ בִּשְׁנֵי לֹא צִמְרָה
וְצִבְעָה בְּהוּ מֵאִיר יֵשׁ שְׁנֵי
דְּאִמֵּר לִיָּהּ הֵב לִי כֵס
דְּלִמָּא אִין שִׁבְחָה סִמְנִין
לִיָּת לָךְ גִּבְאִי וְלֹא מִיָּד
סִמְנִין עַל גְּבִי צִמְרָה
לָךְ גִּבְאִי וְלֹא מִיָּד נִיָּת
דְּאַפְסְדִּיתִּיהוּ אֲלֵא לִתְּךָ
עַל גְּבִי הַצִּמְרָה וְכֵי
יֵשׁ שִׁבְחָה סִמְנִין עַל גְּבִי
כַּמֶּךְ שְׁקִלְתִּיהוּ שְׁקִלְתִּיהוּ
צִפּוֹן עֲבוּרִי מִיַּעֲבָר הַיָּד
הַבִּיָּע כְּגוֹן דְּגוֹל צִמְרָה
לְהוֹרֹא אֲלֵמָּה בְּהֵרֶךְ
נִיָּהִלִּיָּה צִמְרָה יֵשׁ שִׁבְחָה
מִהֲדָר לִיָּהּ סִמְנִין וְצִמְרָה

סמנין על גבי צמר וצמר מוהדר ליה סמנין לא מוהדר
 דאייקר ליה ניהליה בדמי לא צריכא דול ציבעא
 שצבע בהו קופא רבינא אמר הכא בכאי עסקין כגון
 וקאתי קוף וצבעיה להווא צמר בהנך סמנין יש שבי
 דאמר ליה הב לי סמנאי דבך ניהו או דלמא צמר
 צמר ואמר ליה לית לך בגאי כלום אתה שמע ^הבבד
 ידלק אלמא חוותא מילתא היא אמר רבא ^ההנאה
 תורה דתניא יערלים לא יאכל ^האין לי אלא איס
 יהנה ממנו ולא יצבע [בן] ולא ידליק בו את הנר
 ערלתו את פרוי ערלים לא יאכל לריבות את כולם
 בקלפי שביעית ידלק שאני התם דאמר קרא ^ה

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והואו דפרק כל שעה (פסחים דף סא)
קעבידנא התם לא הוה דרך הנאה כלל וקשה לפי' דהא בעי לתפסס
אחא קרא למיכר שלא בדרך הנאה אלא למיכר ארע' לדינא אלא חזון
מיהא דחזוןא לאו מילתא היא ויש לומר דלמכא למילך מהבא דחשיב
בשאר עבדו והרעוב (מילין דף קי: קס:) וסבר דאין סופגין את הארץ
משאר פירות מותר היאך קרי' לנצוב בנמשקין מן המורה וכל
שלא יצבע בדימים וענבים וביזנא מהם או בנמשות של עפרות
עצמי דעלמא דערלא ומשקין ככל ענין ומדרגתן ומיהו קרא לא אלא
מפרי דגירוסים ולכא' אימעות משקא דדירוהו אכל שומר לפרי דארי'
למעוטי מפרי דגירוסים דגירוסים למעוטי בשומר לפרי כלל וארע' א'
שמעתא דריש אחיוה מקומן (ובסיס דף מה:) אכל אין לומר דאף על
דהא אכל מאי דגירוסים וערלתא קאי לא יאכל דמכרי כמר הכי ויהי
ליה שלא יצבע דמי אינערין לאסור התשקין בשמים ובנאכלא
לאמילא אם כן עבד כרחו מיתפסר ערלה כנאכלא ומלא' אינא

קא.

ה מנחם קמך שקליטהו. ו"מ אגרא בעי לתיבת למישקל להו
 דכיון דלמי ליהדי בעי למיעבד השבד דמאחר לעיל (דף נא.)
 גמי וזרק מטבע לים: **דל ציבעא**. ומכל מקום אימי דגול
 סממנים שריון דא דקניהו ושניהו קניהו נשימי: **רצבע** בהו

קופא. פירש בקוטרס שגול קוף
וסממנים שריון וצבע את הקוף
ותמיה דלס קן אפסדיה בידים
וכה"ג היק מכר הוא ותמיה ובלא
לפרס דלצב כזה קופא כלומר
נגרעות ובכסור כעין קוף שהוא
מסוער: **אין דלמא אין שבה ש**
סמבין על גבי צמר. מיהה יתר
נהנה שזמור מעולה בדמים יתר
ישלם מה שנהנה כמו אלכל **מחלי**
רחבה דל"פ (דף י"ט:) **יורדה לגינה**
דכוסם (לעיל דף נ"ה): ובפרק אלו
נערים (מסות דף ז') וסם אמר מחב
לו מכירו משקין על אחרים בנית
הנליש דמלשם מה שנהנה וסם
לחלק דהנאה דהכא אין כזה ע"י
מעשו ולא ע"י מעשה בהממו ובתחב
לו מכירו אפ"פ שזין זה ע"י מעשו
מכל מקום נהנה גופו אי נמי הנאה
דהכא לא תשיבנה יורח: * אלל
ני בעלמא יתח:

מנין שלא יהנה ממנו. כפרק
כל שעה (פסחים דף כב:
והם ד"ה מיון) פריך אמאי לא נפקא
לן לאיסור הנאה מלא ויבא:
ולא יצבע בן הנה דריבין בן הנה.
אע"ג דאמר שאל הנאות
לאעטרין לרבין צביעה והלוקה
צביעה משום דחזותא צבעלא הוא
והלוקה משום שכלה האיסור בשעת
הלוקה ואם תאמר והא דכפרק כל
שעה (שם דף כ:) שרינן עושים להלוקה
לחלון דלמחר בין שבת עושים בשבת ולא
משכחי עושים לאיסורא אלא כעין
כסא ושרשיפא ויש לומר דשמן הכ
נאף בשעת שהוא דולק אבל עושים
נעשים גחלת והשלכתא אין צוה
אלא מן הכחלת ואם תאמר ומ"ש
ההא מנרמין קרא להלוקה וגבי
מרומה טמאה מנרמין קרא להסיר
כדדרשין שגך טהא להסיקה טמא
מנשילך וי"ל משום דס"ד דנילף
מרומה ממעשר הקל דלמרה טורה
לא צברית ממנו צמחא דלמחר
בצמח דמליקין (שם דף כה.) וי"ל
מפרי דליטעריך קרא הכא לאסור
צביעה והלוקה שלא דרך הגאחמו
בגון צביעה דמלמס ורמיוס דבריס
ואי צביעה דמלמס ורמיוס דבריס
רבא

דבוא (ש"ק) לנרביה (צנזוריק) דערלע ווארמז מיר דרך האה
ממכה דמוותא מילתא היא ודמי הכא דגלי קרא משמע דלא
בעלתא וז"ל אם כן מיפשוט לחדן גיטא דמלשנאזר למיסר שמע
יילו הוא בעין ותימה לרבי יהושע דגמז בערלה פרי מפרי
במבורים וז"ל על הערלה חלל על היאול מן הויסות וכו' הענינים אכל היאול
במים שישורו בללם הקליפין ויש לומר דלא אינערך קרא אלא
קליפין הנטחנין ומיהו לא יכבז דקמי צבריתא מיירי שפיר בכל
אלא דפרישית או נמי י' לומר דפרי דערלע דוקא גמז פרי
יצא פרוט פרוט אלא הטפל לפרי לא אמעזי שמקד ידיהו וליכא
י האת טפל ממור מן העיקר י' ליתן טעם שלא יקשה מזה על
גב דליכא מלקות ביולא משאר פירות עשה דערלעם ערלום איכא
אם איה מלקות דשאר פירות דערלע איסור עשה אם כן מנה
דאם בעין ונאן לנקשות צורין לזאכרני שומר לפני דלא חיי
דקד שלא יהינ דלא איכא שומרי טובא דחזו לאקלע:

רנא

עין משפט
נר מצוה

פר א ב מ"י מ"י מהל'
 שירות הלס ד קמ
 עשן שט עוש"פ ח"מ כ"י
 ע"פ ק"י:
פר ג ד מ"י פ"ג מהל'
 גולה וצדקה הלס י
 עוש"פ ח"מ כ"י שט
 ע"פ ק"י:
פר ה מ"י מ"י מ"י מהלס
 מהלסות חסדות הלס
 כ:
פר ו מ"י שט מ"י הלס
 ט שט לחין קמ
 עוש"פ י"ד כ"י לז ע"פ
 ז:
פר ז מ"י מ"י מהלסות
 שמינן הלס כ:

לעזי רש"י

שז"ן [שז"ן]. סבון.

מוסף רע"י

מגין שלא יהנה ממנו
ולא יצבע בו. שלא יהיה
ממנו כגון שלא יעצב
בו כפירי הדאף ליעצב
בו, כגון קליפי אגוז
ושותר לפירי אקור כפירי
קדושין נז' וכע"ז פסחים
(כב:). ולא ידליק בו את
הגר. כגון כשמן של ערלה
(שם ושם).